

RÅDETS HENSTILLING

af 9. juli 2013

om gennemførelsen af de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik i de medlemsstater, der har euroen som valuta

(2013/C 217/24)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136 sammenholdt med artikel 12, stk. 2,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Eurogruppen har et særligt ansvar i forbindelse med den økonomiske styring i euroområdet. Den økonomiske og finansielle krise blotlagde de nære indbyrdes forbindelser i euroområdet og understregede behovet for en sammenhængende fælles politik, som afspejler de afsmittende virkninger mellem de medlemsstater, der har euroen som valuta (»medlemsstaterne i euroområdet«), og for effektive foranstaltninger til politisk koordination til hurtigt at kunne reagere på ændringerne i det økonomiske miljø.
- (2) Ved den 2. marts 2012 at undertegne traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union har medlemsstaterne i euroområdet givet tilsagn om en række yderligere vidtrækkende politikreformer og politisk samordning. Ikrafttrædelsen af

forordningerne under den såkaldte »twopack«⁽³⁾ (»two-pack«) i 2013 vil yderligere uddybe samordningen af den budgetmæssige og økonomiske politik i euroområdet.

- (3) Arbejdet med yderligere at udbygge Den Økonomiske og Monetære Union (»ØMU'en«) er i gang. Den 28. november 2012 fremlagde Kommissionen en meddelelse om en plan for en udbygget og egentlig økonomisk og monetær union. Planen skildrer et rationelt bag og mål for en egentlig ØMU samt instrumenter og foranstaltninger, der ville gøre det muligt at nå dem. Hensigten med planen var at indlede en europæisk debat. Den 12. september 2012 fremlagde Kommissionen en køreplan for oprettelse af en bankunion. Forslaget blev ledsaget af et forslag til to forordninger med henblik på oprettelse af den fælles tilsynsmekanisme. Den 5. december 2012 udsendte formanden for Det Europæiske Råd en rapport, som blev udarbejdet i tæt samarbejde med formændene for Kommissionen, Eurogruppen og ECB, og som indeholdt en specifik og tidsbunden køreplan for gennemførelsen af en egentlig ØMU. Rapporten var bygget op omkring integrerede finansielle, budgetmæssige og økonomiske politiske rammer og demokratisk legitimitet og ansvarlighed.

Den 14. december 2012 besluttede medlemsstaternes stats- og regeringschefer at arbejde videre med en køreplan for gennemførelsen af ØMU'en under anerkendelse af den indbyrdes afhængighed, der findes mellem økonomierne i medlemsstaterne i euroområdet, og de fordele, som stabilitet i euroområdet kan bringe dets medlemmer og Unionen som helhed.

- (4) Europa-Parlamentet har været behørigt inddraget i det europæiske semester og gav i sin beslutning af 20. november 2012 »Hen imod en egentlig Økonomisk og Monetær Union« udtryk for sin holdning til uddybningen af ØMU'en.
- (5) Krisestyringen i euroområdet har været karakteriseret af stor beslutsomhed. Der hersker ingen tvivl om alle medlemsstaternes og EU-institutionernes indsats for at værne om euroområdets integritet. Med henblik på fuldt ud at sikre en effektiv samordning i euroområdet skal styringen af euroområdet dog gøres mere effektiv, og Eurogruppens krisestyring skal forbedres yderligere. Det

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet (EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1); Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 af 21. maj 2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet (EUT L 140 af 27.5.2013, s. 11).

er ligeledes nødvendigt at styrke koordineringen for at opnå en sammenhængende, fælles politik i euroområdet og sikre, at de nødvendige politiske tiltag gennemføres. Gennemførelsen af disse mål vil øge borgernes og markedernes tillid og dermed bidrage til økonomisk genopretning og finansiell stabilitet i euroområdet.

- (6) Implementeringen af twopacken styrker yderligere budgetovervågningen i euroområdet. Med twopacken får Eurogruppen tildelt en rolle i drøftelsen af de individuelle medlemsstaters budgetudkast samt budgetudsigterne i euroområdet med henblik på at sikre en hensigtsmæssig samlet finanspolitik kurs. Disse drøftelser finder sted på baggrund af Kommissionens udtalelser om medlemsstaterne i euroområdets budgetudkast og Kommissionens samlede vurdering af, hvordan budgetudkastene og deres indbyrdes samspil påvirker euroområdet. Udfordringen for den finanspolitiske konsolidering i euroområdet er med tiden at bringe gældskvoten på en fast nedadgående kurs. Dette kan opnås ved at føre differentierede vækstfremmende politikker for finanspolitisk konsolidering, samtidig med at vækstpotentialet i euroområdet stimuleres.

Den korrigerende del af stabilitets- og vækstpacten sigter mod strukturel budgettilpasning i retning af den nominelle referenceværdi under hensyntagen til de forskellige risici for bæredygtigheden, der findes på tværs af grænserne, både på kort og mellemlang sigt, og tillader de automatiske stabilisatorer at arbejde hen imod tilpasningsstien. Den forebyggende del af stabilitets- og vækstpacten sigter mod en gradvis tilpasning i retning af den mellemfristede målsætning med en årlig strukturel forbedring på 0,5 % af BNP som benchmark. Den kan ændres på landespecifik basis under hensyntagen til konjunkturudviklingen og risikoen for gældsbetjeningen. Hvis sammensætningen af de offentlige udgifter og indtægter bedre afspejlede, hvordan de forskellige udgiftsposter og indtægtskilder påvirker væksten, ville det styrke troværdigheden af finanspolitikken på mellemlang sigt. Desuden kunne økonomiens vækstpotentiale stimuleres ved at iværksætte yderligere strukturreformer og anvende de muligheder, som EU's eksisterende finanspolitiske rammer giver for at afbalancere behovene for produktive offentlige investeringer i forhold til målene vedrørende finanspolitisk disciplin i det forebyggende element i stabilitets- og vækstpacten.

- (7) I forhold til 2012 er de fleste risikoindeksatorer i forbindelse med EU's finansmarkeder og stemningen på markedet forbedret, eftersom de selvopfyldende og destruktive tillidsspiraler er aftaget i styrke. Der sker dog stadig en vis fragmentering af markedet. De forbedrede finansieringsbetingelser i banksektoren mangler stadig at give resultater i form af genoptaget långivning til realøkonomien, og der er stadig store forskelle blandt medlemsstaterne for så vidt angår bankernes låneaktiviteter og omkostningerne i forbindelse med at yde finansiering til den private sektor. De største udfordringer i den aktuelle konjunktur er en forsvarlig nedgearning både i banksektoren og i den ikke-finansielle private

sektor og samtidig at sikre tilstrømningen af ny kredit til produktive formål til realøkonomien og navnlig til de små og mellemstore virksomheder (SMV'erne).

- (8) En yderligere oprydning af bankernes balance og fortsat styrkelse af egenkapitalbufferne, hvor der er behov for det, kan bidrage til genoprettelsen af kreditstrømmene. I den forbindelse vil vurderingen af bankernes aktiver og de stresstests, som den fælles tilsynsmekanisme (FTM) og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) foretager, medføre større gennemsigtighed af bankernes balance, bidrage til at identificere de sidste sårbare punkter og dermed øge tilliden til hele sektoren. Risikoen for yderligere fragmentering af finansmarkederne og finansielle uroligheder illustrerer, hvor vigtigt det er, at euroområdet hurtigt gør fremskridt med etableringen af bankunionen og samtidig undgår at skride til ad hoc-løsninger for afvikling af banker.
- (9) For at forbedre produkt- og arbejdsmarkedernes funktion er der behov for strukturreformer i hele euroområdet med henblik på at fremme konkurrencen, styrke den igangværende tilpasningsproces og sikre en bæredygtig omfordeling af ressourcerne. Desuden spiller strukturreformer en afgørende rolle i forbindelse med nedgearingen. I medlemsstaterne med underskud medfører en genoptaget konkurrenceevne en stigning i nettoeksporten, hvilket bidrager til at skabe balance i vækstmønsteret i retning af mere produktive og mindre arbejdskraftintensive sektorer for handelsvarer, samtidig med at det stimulerer den økonomiske genopretning og nedbringer gælden. Samtidig kan reformer i medlemsstater med overskud på betalingsbalancens løbende poster med henblik på at forbedre konkurrencen bidrage til en omfordeling af ressourcerne og stimulere investeringerne i sektorerne for ikkehandelsbare varer. Det vil forstærke den indenlandske efterspørgsels bidrag til vækstsammensætningen og skabe en mere symmetrisk tilpasning i euroområdet. På samme tid har krisen haft meget asymmetriske virkninger på beskæftigelsen i medlemsstaterne i euroområdet, idet de medlemsstater, der blev hårdest ramt, også er dem, der oplever den største afmatning i den indenlandske efterspørgsel som følge af udviklingen på de løbende poster. Hvis konjunkturarbejdsledigheden ikke begrænses effektivt og hurtigt, kan der opstå en såkaldt hysteresis-effekt, hvorved arbejdsløsheden bider sig fast og bliver mindre følsom over for løndynamikken. Det er derfor særlig vigtigt at iværksætte strukturreformer af arbejdsmarkedet for at nedbringe truslen mod den sociale samhørighed og det kommende vækstpotentiale i euroområdet. Ved at undertegne traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union den 2. marts 2012 forpligtede medlemsstaterne i euroområdet sig til at føre forudgående drøftelser om og, når det er hensigtsmæssigt, samordne deres nationale planer for større reformer af den økonomiske politik med henblik på at opstille benchmarks for den bedste praksis og arbejde hen imod en tættere samordning af den økonomiske politik. Virkningerne af de foranstaltninger, der allerede er vedtaget, bør overvåges af Eurogruppen med henblik på at tilskynde til yderligere

handling, hvor det er nødvendigt, og øge ambitionerne i forbindelse med reformerne, i overensstemmelse med de landespecifikke henstillinger,

HENSTILLER, at medlemsstaterne i euroområdet i perioden 2013-2014 træffer foranstaltninger på egen hånd og i fællesskab, uden at det dog berører Rådets beføjelser hvad angår samordningen af medlemsstaternes økonomiske politik, men især i forbindelse med samordningen af den økonomiske politik inden for rammerne af Eurogruppen, med henblik på at:

1. tage ansvar for den samlede politik i euroområdet for at sikre euroområdets gode funktion med henblik på øget vækst og beskæftigelse og videreføre arbejdet med at uddybe økonomisk og monetær union. Give Eurogruppen beføjelse til at spille en central rolle under de skærpede tilsynsrammer, der gælder for medlemsstaterne i euroområdet, i forbindelse med samordningen og overvågningen af reformer på nationalt plan og i euroområdet, som er nødvendige for et stabilt og robust euroområde og for at sikre politisk sammenhæng, og ved forberedelsen af eurotopmøder
2. sikre, at Eurogruppen overvåger og samordner finanspolitikken i medlemsstaterne i euroområdet og den samlede finanspolitik for euroområdet som helhed med henblik på at sikre en vækstfremmende og differentieret finanspolitik. Med henblik herpå bør Eurogruppen drøfte Kommissionens udtalelser vedrørende budgetudkastene for hver af medlemsstaterne i euroområdet samt budgetsituationen og -udsigterne i euroområdet som helhed på baggrund af Kommissionens overordnede vurdering af budgetudkastene og deres indbyrdes samspil. Samordningen bør bidrage til at sikre, at den finanspolitiske konsolidering foregår i et differentieret tempo i henhold til de finanspolitiske og økonomiske forhold i medlemsstaterne i euroområdet, idet budgettilpasningen er defineret i strukturelle termer i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpacten, så de automatiske stabilisatorer kan arbejde hen imod tilpasningsstien, og at den finanspolitiske konsolidering med henblik på at øge troværdigheden af finanspolitikken på mellemlang sigt støttes af en overordnet effektiv og vækstfremmende sammensætning af udgifter og indtægter samt af hensigtsmæssige strukturreformer, der stimulerer det økonomiske vækstpotentiale
3. vurdere, inden for rammerne af Eurogruppen, årsagerne til forskelle i udlånsrenterne på tværs af medlemsstaterne i euroområdet, navnlig til SMV'erne; undersøge konsekvenserne ved fragmenteringen af finansmarkederne i euroområdet og bidrage til løsninger herpå
4. bygge videre på de seneste års rekapitalisering og omstrukturering, fremme yderligere oprydning af bankernes balancer med henblik på at vende fragmenteringen af det indre

marked og forbedre kreditstrømmen til realøkonomien, navnlig til SMV'erne. Med henblik herpå: a) sikre, at den vurdering af bankernes aktiver og de stresstests, som den fælles tilsynsmekanisme (FTM) foretager i samarbejde med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), gennemføres i overensstemmelse med den vedtagne tidsplan; b) sikre lige vilkår angående krav til byrdefordeling i forbindelse med rekapitaliseringen af banker; c) sikre, at der findes troværdige finanspolitiske bremsekodser, når der foretages en vurdering af aktiver og stresstests; d) fjerne bankernes incitamenter som følge af overvågningen til aktiv/passiv-styring inden for de nationale grænser; og e) fremskynde oprettelsen af en bankunion, som skitseret af Det Europæiske Råd

5. samordne større planer om økonomiske reformer i medlemsstaterne i euroområdet ex ante. Overvåge gennemførelsen af strukturreformer, navnlig på arbejdsmarkederne og produktmarkederne, og vurdere deres virkninger på euroområdet under hensyntagen til Rådets henstillinger til de enkelte medlemsstater i euroområdet. Fremme yderligere tilpasning i euroområdet og sikre, at der rettes op på eksterne og interne ubalancer, bl.a. ved nøje at følge de reformer, der afhjælper fordrejningerne i opsparings- og investeringsadfærden i de medlemsstater, der både har overskud og underskud på de løbende poster. Træffe de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre proceduren i forbindelse med makroøkonomiske underskud, navnlig ved at vurdere fremskridtene i de reformtilsagn, som de medlemsstater, der oplever uforholdsmæssigt store ubalancer, har givet, og gennemførelsen af reformer i de medlemsstater, der oplever ubalancer, som kræver øjeblikkelig handling for at begrænse negative spill-overs til resten af euroområdet
6. håndtere krisens sociale konsekvenser og den stigende ledighed i overensstemmelse med den årlige vækstundersøgelse for 2013 og ved at træffe fælles og betydelige foranstaltninger. De unge arbejdsløse situation er særligt bekymrende, og der henstilles til at træffe modige foranstaltninger i overensstemmelse med vækst- og beskæftigelsespagten og EU's ungdomsgaranti. Der henstilles til at gennemføre yderligere reformer for at lette adgangen til beskæftigelse, forhindre, at arbejdstagerne forlader arbejdsmarkedet for tidligt, mindske arbejdsomkostningerne, bekæmpe segmenteringen af arbejdsmarkedet og støtte innovation.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juli 2013.

På Rådets vegne

R. ŠADŽIUS

Formand